

а щели три дни се протакала. Солдатите голи, боси и измокрени отъ силния дъждъ, едвамъ се влачили къмъ Пловдивъ.

На 11-и пристигнали изъ Пловдивъ Хаджи Юзбashi съ 100 д. конница. Турцитѣ му казали да си отиде надирѣ, защото съ 100 д. той неможе да пази града а може би и по голѣмо зло да принесе. Юзбashiята не се противилъ на това, поискалъ коля, натоварилъ военнитѣ припаси които се намирали въ джамията, испратилъ ги за Пловдивъ, а на другия денъ и той заминалъ къмъ с. Митиризово. Обаче въ полето се показали около 200 д. казаци, впуснали се слѣдъ него, гонили го до моста на р. Стреѣма въ селото Баня и сполучилъ да избѣгне.

Казаците пристигнали въ Карлово, обезоржили турско-то население, уредили отъ въоружени българе стража която да варди тишина и порядъкъ, при това и никого да непропуска извѣнь града. До вечерта казаците пакъ се завърнали въ Калоферъ, а нѣкои отъ турцитѣ избѣгнали тайно за Пловдивъ и съобщили че въ Карлово нѣма нито единъ русинъ.

Камиль паша веднага потеглилъ за Карлово съ 10,000 д. редовна войска и около 2,000 д. черкези и башибозуци. Тѣ пристигнали на чукурлийския рѣтъ „ущитѣ“, гдѣто цѣли три дни пресѣдели и не се рѣшавали да настѫпятъ.

На 16-и казаците пакъ пристигнали изъ Калоферъ обиколени отъ стотини селяни за да имъ се понарядватъ и когато почнали да обиратъ останалото въ турцитѣ оржие, слухъ се прѣсналъ че въ многочисленната турска войска се забѣлѣжило движение и казаците се завърнали въ Калоферъ.

На 17-и гражданите турци се показвали надути, горди, съ прѣзителенъ погледъ и българското население като че почувствуvalо нѣкаква опасностъ за себе, взело да се тревожи, да се беспокои, да се страхува, всякой се прибиралъ у дома си и не искалъ да излезе на улицата.

На 18-и войската почнала да наближава и полето почervенело отъ фесове. Гражданите турци, които на 6-и Юлий вѣра и клѣтва давали и писменни условия правили, за да покровителствуватъ въ този случай българите, всичко забравили.

Въ ч. около два сл. пл. войската и башибозуците обиколили града отъ всичду за да не избѣгне нѣкой, нападнали отъ трите главни входа и, съ влизанието си още, когото отъ българите срѣщали и застигвали, билъ той мажъ, жена или